

29.12.11

כיל: הסכמנו לדרישות הממשלה כדי להשיג וודאות **לפעילות המשותפת של התעשייה, התיירות** **והממשלה בים המלח לעוד שנים רבות**

**מימון עלות פרויקט הקציר והכפלת התמלוגים שישולמו למדינה,
בנוסף להחרגתה של כיל מהחוק לעידוד השקעות הון, מובילים
למצב בו מפעלי ים המלח ישלמו תקבולים למדינה ברמה הגבוהה
ביותר בעולם הדשנים, שיסתכמו ביותר מ-60%.**

דירקטוריון כיל קיבל את ההסכם שהציע משרד האוצר בדבר מימון עלויות הקציר והכפלת שיעור התמלוגים שתשלם החברה בגין מכירת האשלג מים המלח. דירקטוריון החברה בירך את יו"ר החברה לישראל, מר אמיר אלשטיין וצוות המו"מ על ניהול המו"מ בתנאים מורכבים וקשים ומתוך אחריות לעתיד החברה והצלחת התעשייה בנגב.

החברה רואה בתביעות האוצר תביעות מוגזמות ולא מוצדקות. העובדות מוליכות למסקנה כי לכליל יש מערכת הסכמים עם המדינה התומכים בעמדה שלפיה החברה אינה מחויבת לשאת במרבית דרישות האוצר.

חלק המדינה במימון הקציר כולל סכום של 30 מיליון דולר שקיבלה הממשלה בשנת 1992, כדיבידנד חד פעמי, כחלקה של כיל בפתרון הקבע למפלס ים המלח. שוויו הכלכלי של דיבידנד זה היום מביא את חלקה של כיל בעלות הפתרון לשיעור של 100% בקירוב.

עקיבא מוזס, מנכ"ל כיל: "למרות הדרישות הגבוהות והלא מוצדקות של האוצר, זה הזמן בו מתפזרים ענני אי הוודאות, דבר שיאפשר לכליל לתכנן את פעולותיה

עמירם פליישר | Fleisher

יועצים לתקשורת ויחסי ציבור בע"מ
Communications & Public relations Ltd.

והשקעותיה לשנים הבאות. ההסכם ומימושו יבטיחו את המשך שתוף הפעולה בין התעשייה, התיירות והממשלה בים המלח לעוד שנים רבות תוך שמירה על הסביבה הייחודית של אזור זה. אנו קוראים לכל הגורמים הנוגעים בדבר לנהוג באחריות ולהירתם להצלחת הפרויקט הלאומי החשוב והמורכב של קציר המלח מהאגן הדרומי של ים המלח".

בנוסף, אמר עקיבא מוזס: "כיל ביקשה להימנע ממאבק משפטי ארוך, שהיה יוצר אי ודאות לחברה לפרק זמן ארוך, מעכב את ביצוע פיתרון הקבע למפלס ים המלח, ומסכן את כיל, את התעשייה הכימית בישראל, את התיירות והסביבה באזור ים המלח ואת מקור תעסוקתם של עשרות אלפי עובדים. מסיבות אלה, נאותה כיל לתביעות האוצר, הגם שמדובר במימון של 100% מפרויקט הקציר. כיל תמשיך להשקיע ולתמוך בנגב, ואנו נמשיך להיות הגורם המרכזי בכלכלת הנגב והמפרנס העיקרי של אזור הדרום. פרויקט הקציר מתווסף להשקעה האדירה של כיל בשמירה על הסביבה, הרבה יותר מכל חברה אחרת בישראל, והוא ייצא אל הפועל בהתאם לאסטרטגיה של החברה בדבר הצורך בשמירה על הסביבה".

אמיר אלשטיין, יו"ר החברה לישראל: "אין בהסכם זה מנצחים ומנוצחים; יצרנו במאמץ רב הזדמנות מהותית ליצירת עתיד בעל ערך משותף, נכון ומאוזן, של הגורמים הפועלים באגן הדרומי של ים המלח".

ניר גלעד, יו"ר דירקטוריון כיל: "פרויקט הקציר הוא פרויקט לאומי גדול ומורכב, מהגדולים ביותר שנערכו במדינת ישראל בשנים האחרונות. מעבר להבטחת שיתוף הפעולה בין התעשייה לתיירות תוך שמירה על הסביבה, פרויקט זה מגדיל בצורה משמעותית את ההשקעה בנגב ומהווה מקור לתעסוקה של עוד אלפי עובדים. כיל הינה הגורם היחיד שיכול לקחת על עצמו מחויבות טכנולוגית וכספית משמעותית כל כך ולהוציאו מהכוח אל הפועל - ואין זה מקרה שהממשלה מטילה על כיל את האחריות לביצוע פרויקט לאומי זה. אנו משוכנעים כי המקצועיות והחריצות המאפיינים את העובדים ומנהלי מפעלי ים המלח יאפשרו את יישום הפרויקט.

יש לזכור כי, מימון עלות הקציר והעלאת התמלוגים באים לאחר שהממשלה והכנסת כבר פעלו בשנה האחרונה כנגד מפעלי ים המלח במישור המס כשהחריגו את החברה מהחוק לעידוד השקעות הון – פעולה שתניב למדינה, לפי הערכות האוצר, כ-700 מיליון ₪ בשנה. סך כל הגזירות שהוטלו על כיל בשנה האחרונה יוצר מצב בו סך כל תקבולי המדינה (Government Take) ממחצבי ים המלח הוא הגבוה ביותר בעולם בתחום האשלג והדשנים והוא מסתכם ביותר מ-60%.

ניר גלעד הוסיף ואמר: "כיל ומפעלי ים המלח הן חברות המהוות את עמוד השדרה הכלכלי של הנגב והן נושאות את התעשייה וההתיישבות בנגב לאורך עשרות שנים. מפעלי ים המלח נהגו באחריות עוד בתחילת שנות ה-70 כשהתריעו בפני משרדי הממשלה השונים על הסכנה במיקום בתי המלון לחוף בריכה 5 (באגן הדרומי של ים המלח); וכשיידעו את בתי המלון לפני הקמתם על ההצפה הצפויה בבוא העת. שני דוחות של מבקר המדינה (2003, 2005) מוכיחים זאת.

נהגנו גם באחריות ציבורית וסביבתית כשהובלנו לתמיכת הממשלה בפתרון הקציר; ונהגנו בצורה עניינית ותכליתית באופן בו ניהלנו את המו"מ עם הממשלה, תוך נכונות וכוונה להגיע להסכם, גם אם הדבר היה כרוך בהסכמה שלנו למימון כל עלויות הקציר והעלאת התמלוגים. אנו חשים צער ודאגה נוכח צורת השיח הציבורי המתקיים לאחרונה, שפוגעת אנושות ביכולת וברצון להתמודד עם האתגרים והטלטלות של הכלכלה הישראלית".

דני חן, מנכ"ל כיל דשנים ומפעלי ים המלח: "בעוד מפלס האגן הצפוני של ים המלח יורד בכמטר בשנה בעיקר בגלל המוביל הארצי ומפעלי מים במדינות השכנות, עולה מפלס המים של האגן הדרומי של ים המלח, שהוא אגן מלאכותי המורכב מבריכות אידוי ענקיות שהוקמו על ידי מפעלי ים המלח. בריכות אלו מהוות את זכות הקיום של בתי המלון השוכנים לחופה של אחת הבריכות ומשמשות "ים" לתיירים הפוקדים אותם. פרויקט הקציר שאנו לוקחים על עצמנו את מימונו המלא, הוא הפתרון היחיד שיכול לאפשר את קיום בתי המלון לחופה של הבריכה שמפלסה עולה באופן טבעי ב-20 ס"מ בשנה.

עמירם פליישר | Fleisher

יועצים לתקשורת ויחסי ציבור בע"מ
Communications & Public relations Ltd.

עכשיו, לאחר סיום המו"מ עם הממשלה, עומד לפנינו אתגר קשה ומורכב – פרויקט תשתיתי ותכנוני מהגדולים שידעה מדינת ישראל, שחייב להיות מיושם ואפקטיבי תוך שש שנים. זהו לוח זמנים קצר, דחוק ולוחץ שמחייב שתוף פעולה, חריצות ואחריות של כל הנוגעים בדבר במטרה להבטיח את עתיד המלונאות, הסביבה והתעשייה גם יחד באזור מיוחד זה".

דני חן ביקש להדגיש כי "מפעלי ים המלח הם המקור לכ-20 אחוזים מהתוצר המקומי הגולמי של הנגב והם מהווים את עמוד השדרה הכלכלי של הנגב. מפעלי ים המלח אחראים לפרנסתם, ישירות ובעקיפין, של עשרות אלפי משפחות (למעלה מ-30 אלף), רובן הגדול מהנגב, שנהנות משכר גבוה הרבה יותר מהממוצע במשק הישראלי; כל זאת בנוסף לתרומה גדולה ומשמעותית של מפעלי ים המלח לחיסכון הפנסיוני של מיליוני אזרחי מדינת ישראל. תרומתנו למדינה ולציבור תובטח גם בשנים הבאות".